NEJTAN PENLINGTON

KISEONIK

Izvrnuvši svet
ležimo na leđima u travi koja žuti
glava okrenutih nizbrdo
stopala ka nebu,
krv nam nežno pulsira slepoočnicama
nežni, ritmični podsetnik
na pulsirajuću biologiju
koja je moje telo.

Prazna flaša vode
kotrlja se naviše pored nas
ka odredištu za koje

mogu samo da nagađam
da je u podnožju drveta
u spletu korova,
kutije od cigara izbeljene suncem,
vezane mašnom od uništene kasete,
i njenih elektromagnetskih signala
koje povetarac ostavlja nepročitane.

Okrećem se ka njoj
koja leži pored mene
usana koje brižno oblikuju O, nalik na krofnu
kako udišu
        i izdišu
udišu
        i izdišu
zamišljam da svakim dahom
duva oblake
da pevaju nebom.

Vraćam pogled ka bledom plavetnilu
i vidim trag pare
nežno iscrtan
preko popodneva
pa pomišljam na 747 koji se ruši
a hiljade maski sa kiseonikom
iskaču iz plafona.
Stežem joj ruku samo malo više,
a ona steže moju
priznajući moje potvrđivanje njenog postojanja
potvrđivanjem mog sopstvenog.

Rotiramo tela za 180 stepeni i ustajemo,
stopala su nam čvrsto na zemlji,
ponovo hvatamo orijentaciju
u svetu za koji sebi govorimo
da je na pravu stranu okrenut.

PREVOD

Nejtan Penlington je jedan od domaćina mesta Shortfuse u Londonu u kome se svake nedelje izvodi poezija i čitaju literarna dela, i koje je u aprilu 2005. proslavilo svoj 5. rođendan. Jedini je u Britaniji magistrirao na poeziji performansa, i trenutno priprema njenu istoriju u Velikoj Britaniji. Njegova zbirka grafičkih pesama Roadkill on the digital highway bila je jedna od nominovanih za nagradu Erik Gregori 2005, neki od njenih prethodnih dobitnika su Šejmas Hini i pesnik laureat Endrju Moušn. Nejtan je izveo i novu monodramu If my life hadn't turned out differently na Frindž Festivalu u Edinburgu 2005, i imao je veliki uspeh kod publike zbog svog jedinstvenog stila kojim stapa poeziju, komediju i pripovedanje u literarni kabare.
info@shortfuse.co.uk

KAMIČAK

Stojim na obali okeana
u ruci stežem šaku kamenčića
svaki od njih je proizvod
hiljadugodišnje erozije,
tragajući među njima
računajući napamet
zamišljenu aerodinamiku svakog od njih
pre nego što najzad odaberem
najglatkiji i najsjajniji,
zabacujem ruku
i uz trzaj
povlačim ruku napred
u niskom luku
i šaljem kamičak
da se vrti iznad vode.

Sa svešću odraslog čoveka
o nekim naučnim faktorima
koji utiču na savršeno odskakanje;
prečnik kamena
njegova brzina i spin,
zemljina gravitacija
i tekstura površine,
želim da oborim rekord
iz detinjstva, od sedam skokova,
posmatram u tišini
kako kamen odskače dvaput
pre nego što probije površinu vode
nežni talas, za koji nauka kaže
da izaziva haotični uragan nad Saharom.

Okrećem se i odlazim dalje uz plažu,
do mesta na kome je more koje se
povlači

ostavilo vlažni otisak mladog meseca
i tu ugledam nju
obris srca kraj njenih nogu
od plastičnih flaša i zgnječenih konzervi
koje je voda izbacila,
davno izgubljeni logoi
naziru se kroz rđu,
u ruci joj teleskopska antena automobila
kojom je ispisala naša imena u pesku,
linije su debele i zamućene
kao oglas iz novina
uvećan
u fotokopirnici na uglu.

Uzimam je za ruku
i zajedno probadamo pesak
u centru srca
antenom automobila
zarđalim svedokom
koji emituje našu ljubav.

TO JE MOJ ČELTI

Zaostajem za njim
na brzinu srčući svoju prvu i jedinu
flašu Koka-kole TM ukradenu iz prodavnice
prosipam malo po mojoj omiljenoj majici
već isflekanoj i ofucanoj od stalnog nošenja
ali zato sam je samo još više voleo,
samo što se ne sapletem o ivičnjak
zubi mi zveckaju uz staklo
pogrešno sam procenio razdaljinu
između mojih osmogodišnjih nogu na rolerima
i asfalta.

Čelti se na brzinu osvrće
i videvši sve veću razdaljinu između nas
povlači volan svog BMX-a TM
i naglo skreće
i ustaje
da bi svaku pedalu
jače gurnuo nadole,
njegovo devetogodišnje telo me stiže
za manje od 5 celih obrtaja
gume po betonu,
naglo skreće, skočivši na ivičnjak
da bi stao tik uz mene.

Stežem bocu desnom rukom
a Čeltijevu majicu levom,
sada odlučno okreće pedale,
okreće ih za dvoje,
dok se kotrljamo putem
između stanova
u ranu jesen
parking osvetljen uličnim svetlima
delimo Koka-kolu TM,
i nežan smeh
zaklonjen od krivice
zbog međusobne
blizine
i od tihog pokajanja jutra
koje zalupljuje vrata noći.

Tom Čivers je pisac, urednik i promoter poezije. Rođen 1983. i odrastao u južnom Londonu, sada živi u istočnom Londonu gde radi kao administrator u umetničkoj agenciji i organizator manifestacija. Dobitnik nagrade za zasluge na Međunarodnom takmičenju u poeziji u Notingemu 2002, Tom već šest godina piše i predstavlja svoju poeziju.